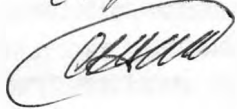

Отримав: 23.11.2015

Скаржник:

Адвокат Романюк Валерій Миколайович
м.Хмельницький, вул.Проскурівська, 45
тел. 096-9973276
email: proskurov45@gmail.com

СКАРГА

на бездіяльність прокурора, яка полягає у невнесенні відомостей про кримінальне правопорушення до Єдиного реєстру досудових розслідувань після отримання заяви про кримінальне правопорушення

25 вересня 2015 року мною до Генеральної прокуратури України були направлені дві заяви про вчинені кримінальні правопорушення, передбачені ч.2 ст.397 КК України. у відношенні слідчих суддів Хмельницького міськрайонного суду – Бурки Світлани Володимирівни та Навроцького Володимира Анатолійовича, щодо порушення ними гарантій професійної таємниці представника особи по наданню правової допомоги.

02 жовтня 2015 року Генеральна прокуратура України листом за №17/7-р повідомила мене про спрямування заяв до прокуратури Хмельницької області для прийняття рішення у порядку, передбаченому кримінально-процесуальним законодавством.

03 листопада 2015 року прокуратура Хмельницької області листом №06/1-1632-15 повідомила мене про відсутність у зверненні об'єктивних даних, які свідчать про вчинення кримінального правопорушення слідчими суддями Буркою С.В. та Навроцьким В.А.

У листі прокуратури Хмельницької області від 03.11.2015 року відсутня вмотивована відповідь щодо відсутності фактів порушення адвокатської таємниці, та міститься лише вказівка, що первинні бухгалтерські документи в розумінні ст.22 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» не є адвокатською таємницею.

Заяви про вчинені кримінальні правопорушення подавались поштою.

Точна дата отримання та реєстрація заяв в Генеральній прокуратурі України мені не була відома.

З листа Генеральної прокуратури України від 02.10.2015 року не вбачалося інформації щодо відсутності підстав для реєстрації моїх заяв про кримінальне правопорушення в ЄРДР, та зазначалось про направлення їх до прокуратури Хмельницької області для прийняття рішення в порядку, передбаченому кримінально-процесуальним законодавством України.

Мені не повідомлялось про дату отримання заяв прокуратурою Хмельницької області, та початок перебігу строку, визначеного ч.1 ст.214 КПК України.

Лист прокуратури Хмельницької області за №06/1-1632-15 мною було отримано 16.11.2015 року (з 31 жовтня 2105 року до 14 листопада 2105 року я перебував на санаторно-курортному лікуванні у м. Моршин, що підтверджується санаторно-курортною книжкою).

Таким чином, лише 16.11.2015 року я об'єктивно мав змогу отримати достовірну інформацію, що прокурором Хмельницької області не були внесені відомості до Єдиного реєстру досудових розслідувань після отримання заяви про кримінальне правопорушення.

При оскарженні бездіяльності обчислення строку оскарження починається із дня, що настає після останнього дня, який відведено КПК для вчинення слідчим або прокурором відповідної дії.

Я не зміг вчасно реалізувати своє право на подання скарги з об'єктивних причин, в зв'язку з чим подаю (одночасно з цією скаргою) клопотання про поновлення пропущеного строку на оскарження бездіяльності.

Згідно зі ст.2 КПК України завданнями кримінального провадження є захист особи, суспільства та держави від кримінальних правопорушень, охорона прав, свобод та законних інтересів учасників кримінального провадження, а також забезпечення швидкого, повного та неупередженого розслідування і судового розгляду з тим, щоб кожний, хто вчинив кримінальне правопорушення, був притягнутий до відповідальності в міру своєї вини, жоден невинуватий не був обвинувачений або засуджений, жодна особа не була піддана необгрунтованому процесуальному примусу і щоб до кожного учасника кримінального провадження була застосована належна правова процедура.

Відповідно до ч.1 ст. 214 КПК України слідчий, прокурор невідкладно, але не пізніше 24 годин після подання заяви, повідомлення про вчинене кримінальне правопорушення або після самостійного виявлення ним з будь-якого джерела обставин, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення, зобов'язаний внести відповідні відомості до Єдиного реєстру досудових розслідувань та розпочати розслідування. Слідчий, який здійснюватиме досудове розслідування, визначається керівником органу досудового розслідування.

Згідно ч.4 ст.214 КПК України слідчий, прокурор, інша службова особа, уповноважена на прийняття та реєстрацію заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення, зобов'язані прийняти та зареєструвати таку заяву чи повідомлення. **Відмова у прийнятті та реєстрації заяви чи повідомлення про кримінальне правопорушення не допускається.**

До ЄРДР вносять відомості про:

4) короткий виклад обставин, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення, наведених потерпілим, заявником чи виявлених з іншого джерела;

5) попередня правова кваліфікація кримінального правопорушення з зазначенням статті (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність;

Відповідно до приписів частин 2 та 3 статті 214 КПК України досудове розслідування розпочинається з моменту внесення відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань.

Здійснення досудового розслідування до внесення відомостей до реєстру або без такого внесення не допускається і тягне за собою відповідальність, встановлену законом.

Підтвердження чи спростування наявності складу злочину можливо здобути виключно в межах досудового розслідування.

Кримінально-процесуальним кодексом України не передбачено конкретного змісту та форми заяви чи повідомлення про вчинення кримінального правопорушення.

Відмова в прийнятті та реєстрації заяви з мотивів її невідповідності певним вимогам (умовам), визначених посадовою особою на свій розсуд, є неприпустимим, і не допускається (імперативні приписи ч.4 ст.214 КПК України).

Тобто, інформація про правопорушення має без будь-яких застережень вноситися до ЄРДР (незалежно від того чи така заява стосується судді, чи пересічного громадянина).

Вищий спеціалізований суд України з розгляду цивільних і кримінальних справ в своєму в інформаційному листі №1640/0/4-12 від 09 листопада 2012 р. "Про деякі питання порядку оскарження рішень, дій чи бездіяльності під час досудового розслідування" роз'яснив, що відповідно до вимог ч. 1 ст. 214 КПК бездіяльність слідчого, прокурора, яка полягає у невнесенні відомостей про кримінальне правопорушення до ЄРДР, означає невнесення відомостей про кримінальне правопорушення до ЄРДР впродовж 24 годин після отримання заяви чи повідомлення про кримінальне правопорушення, і саме в цьому контексті слід оцінювати доводи заявників в разі оскарження бездіяльності слідчого, прокурора, яка полягає у невнесенні відомостей про кримінальне правопорушення до ЄРДР.

Отже, якщо відомості до ЄРДР в порушення ст. 214 КПК внесені не були, то в заявника є право на оскарження такої бездіяльності до суду в порядку ст. 303 КПК.

У разі ж оскарження бездіяльності прокурора чи слідчого, яка полягає в у невнесенні відомостей про кримінальне правопорушення до ЄРДР після отримання заяви чи повідомлення про кримінальне правопорушення (відповідно до ч. 1 п. 1 ст. 303 КПК) **суть**

розгляду справ даної категорії полягає у встановленні, чи дотримувався прокурор чи слідчий процедури, визначеної ч. 1 ст. 214 КПК щодо 24-годинного терміну внесення відомостей до ЄРДР.

Слідчий суддя при розгляді скарги не повинен встановлювати обставини, зокрема чи містить заява, повідомлення про кримінальне правопорушення склад злочину або досліджувати докази про наявність в діяннях особи складу кримінального правопорушення.

Відповідно до ч.2 ст.2 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» адвокатуру України складають всі адвокати України, які мають право здійснювати адвокатську діяльність.

Згідно ч.2 ст.5 цього ж Закону держава створює належні умови для діяльності адвокатури та забезпечує дотримання гарантій адвокатської діяльності.

Відповідно до ч.1 ст.23 Закону професійні права, честь і гідність адвоката гарантуються та охороняються Конституцією України, цим Законом та іншими законами, зокрема:

забороняється проведення огляду, розголошення, витребування чи вилучення документів, пов'язаних із здійсненням адвокатської діяльності (п.п.4 ч.1 ст.23 Закону).

Відповідно до приписів статті 397 КК України вчинення в будь-якій формі перешкод до здійснення правомірної діяльності захисника чи представника особи по наданню правової допомоги або порушення встановлених законом гарантій їх діяльності та професійної таємниці – є кримінальним правопорушенням.

Об'єктивна сторона злочину, передбаченого ч.1 ст.397 КК України, характеризується діями і проявляється у порушенні встановлених законом гарантій професійної таємниці захисника чи представника особи по наданню правової допомоги.

Кваліфікуючою ознакою (ч.2 ст.397 КК України) є вчинення його службовою особою з використанням свого службового становища.

Відповідно до підпункту 9 частини 1 статті 1 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» представництво - вид адвокатської діяльності, що полягає в забезпеченні реалізації прав і обов'язків клієнта в цивільному, господарському, адміністративному та конституційному судочинстві, в інших державних органах, перед фізичними та юридичними особами, прав і обов'язків потерпілого під час розгляду справ про адміністративні правопорушення, а також прав і обов'язків потерпілого, цивільного позивача, цивільного відповідача у кримінальному провадженні.

Згідно з підпунктом 6 частини 1 статті 19 цього ж Закону, представництво інтересів фізичних і юридичних осіб у судах під час здійснення цивільного, господарського, адміністративного та конституційного судочинства, а також в інших державних органах, перед фізичними та юридичними особами є одним із видів адвокатської діяльності.

Відповідно до підпункту 4 частини 1 статті 19 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» надання правової допомоги свідку у кримінальному провадженні є одним із видів адвокатської діяльності.

Під час здійснення адвокатської діяльності адвокат має право вчиняти будь-які дії, не заборонені законом, правилами адвокатської етики та договором про надання правової допомоги, необхідні для належного виконання договору про надання правової допомоги, зокрема збирати відомості про факти, що можуть бути використані як докази, в установленому законом порядку запитувати, **отримувати** і вилучати речі, **документи**, їх копії, ознайомлюватися з ними та опитувати осіб за їх згодою (п.п.7 ч.1 ст.20 вищевказаного Закону).

Згідно частини 1 статті 22 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» **адвокатською таємницею** є будь-яка інформація, що стала відома адвокату, помічнику адвоката, стажисту адвоката, особі, яка перебуває у трудових відносинах з адвокатом, про клієнта, а також питання, з яких клієнт (особа, якій відмовлено в укладенні договору про

надання правової допомоги з передбачених цим Законом підстав) звертався до адвоката, адвокатського бюро, адвокатського об'єднання, зміст порад, консультацій, роз'яснень адвоката, складені ним документи, інформація, що зберігається на електронних носіях, та інші документи і відомості, одержані адвокатом під час здійснення адвокатської діяльності.

Інформація або документи можуть втратити статус адвокатської таємниці за письмовою заявою клієнта (частина 2 цієї ж статті).

Відповідно до вимог статті 10 Правил адвокатської етики дотримання принципу конфіденційності є необхідною і щонайважливішою передумовою довірчих відносин між адвокатом і клієнтом, без яких є неможливим належне надання правової допомоги, здійснення захисту та представництва. Тому збереження конфіденційності будь-якої інформації, яка визначена як предмет адвокатської таємниці Законом України "Про адвокатуру та адвокатську діяльність" або становить персональні дані про фізичну особу, які охороняються законодавством з питань захисту персональних даних, є правом адвоката у відносинах з усіма суб'єктами права, які можуть вимагати розголошення такої інформації, та обов'язком щодо клієнта і тих осіб, кого ця інформація стосується.

Дія принципу конфіденційності не обмежена в часі.

Розголошення відомостей, що складають адвокатську таємницю, заборонено за будь-яких обставин, включаючи незаконні спроби органів дізнання, слідства і суду допитати адвоката про обставини, що складають адвокатську таємницю.

Інформація та документи можуть втратити статус адвокатської таємниці за письмовою заявою клієнта (особи, якій відмовлено в укладенні договору про надання правової допомоги) з передбачених Законом України "Про адвокатуру та адвокатську діяльність" підстав. При цьому інформація та документи, що отримані від третіх осіб і містять відомості про них, можуть поширюватися з урахуванням вимог законодавства з питань захисту персональних даних

В силу імперативних приписів ч.1 ст.22 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» документи, одержані адвокатом під час здійснення адвокатської діяльності, набувають статусу адвокатської таємниці, **не залежно від того чи є такі документи первинними** (в розумінні вимог ст.9 Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні»), **а також від того, в якому процесі надається правова допомога** (кримінальному, цивільному, господарському, адміністративному чи конституційному судочинстві).

Набутий документами статус адвокатської таємниці зберігається за ними до моменту надання клієнтом письмової заяви про втрату документами статусу адвокатської таємниці, та звільнення адвоката від обов'язку зберігати таємницю в порядку, передбаченому законом.

Чинним законодавством України не передбачено, що первинні бухгалтерські документи є загальнодоступними для контролюючих чи правоохоронних органів.

Згідно п.9 ст.9 Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» копії первинних документів та реєстрів бухгалтерського обліку можуть бути вилучені **у підприємства** лише за рішенням відповідних органів, прийнятим у межах їх повноважень, передбачених законами. Обов'язковим є складання реєстру документів, що вилучаються у порядку, встановленому законодавством.

Вилучення оригіналів таких документів та реєстрів **забороняється**, крім випадків, передбачених кримінальним процесуальним законодавством.

Відповідно до ч.2 ст.93 КПК України сторона обвинувачення здійснює збирання доказів шляхом проведення слідчих (розшукових) дій та негласних слідчих (розшукових) дій, витребування та отримання від органів державної влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій, службових та фізичних осіб речей, документів, відомостей, висновків експертів, висновків ревізій та актів перевірок, проведення інших процесуальних дій, передбачених цим Кодексом.

Адвокат, який здійснює представництво клієнта, не може бути ототожнений з клієнтом (в силу імперативних вимог 16 ч.1 ст.23 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» забороняється ототожнення адвоката з клієнтом).

Отже, можливість вилучення документів у клієнта (підприємства) не є достатньою підставою для вилучення таких документів у адвоката, який здійснює представництво клієнта та отримав від нього документи, пов'язані зі здійсненням адвокатської діяльності.

Кримінально-процесуальним законодавством не передбачена можливість вилучення у адвоката документів, пов'язаних із здійсненням адвокатської діяльності.

Крім того, є пряма норма закону (п.п.4 ч.1 ст.23 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність»), яка забороняє проведення огляду, розголошення, витребування чи вилучення документів, пов'язаних із здійсненням адвокатської діяльності.

Таким чином, проведення огляду, розголошення, витребування чи вилучення документів, пов'язаних із здійсненням адвокатської діяльності не може бути здійснене стороною обвинувачення (судом) незалежно від того, чи здійснює адвокат захист, чи представництво.

В цьому і полягає встановлена законом гарантія професійної таємниці захисника чи представника особи по наданню правової допомоги.

Відповідно до ч.1 ст.9 КПК України, під час кримінального провадження суд, слідчий суддя, прокурор, керівник органу досудового розслідування, слідчий, інші службові особи органів державної влади **зобов'язані неухильно додержуватися** вимог Конституції України, цього Кодексу, міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вимог інших актів законодавства.

Надання слідчим суддею дозволу на тимчасовий доступ до документів, пов'язаних зі здійсненням адвокатської діяльності, прямо суперечить вимогам п.п.4 ч.1 та ч.2 ст.23 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність», та порушує встановлені законом гарантії професійної таємниці адвоката (захисника чи представника особи по наданню правової допомоги).

Між адвокатом Романюком Валерієм Миколайовичем та клієнтом – товариством з обмеженою відповідальністю «Венус Україна», було укладено Договір про надання правової допомоги щодо представництва юридичної особи від 12.05.2014 року, згідно якого, для забезпечення належної та ефективної діяльності Адвоката, Клієнт зобов'язувався передати всю необхідну для виконання доручення інформацію, **включаючи оригінали первинних документів**. З моменту передачі відповідних об'єктів Адвокату, останній зобов'язувався **забезпечити захист адвокатської таємниці, включаючи документи і відомості, одержані адвокатом під час здійснення адвокатської діяльності за цим договором**.

Директором ТОВ «Венус Україна» Шишкою Тетяною Михайлівною була передана адвокату Романюку Валерію Миколайовичу частина оригіналів документів товариства, для належного здійснення адвокатом професійної діяльності, в тому числі для представлення оригіналів документів у суді, та проведення експертиз.

Документація була передана адвокату в травні 2014 року, тобто до початку кримінального провадження №3201424000000031 від 02.06.2014 року.

При цьому адвокат діяв на підставі договору про надання правової допомоги щодо представництва юридичної особи, та в законний спосіб, під час здійснення адвокатської діяльності отримав документи від клієнта.

Перевірка контролюючим органом (Городоцькою ОДПІ) документів клієнта була завершена ще до моменту передачі їх адвокату, про що був складений акт перевірки.

В результаті здійснення адвокатської діяльності, та надання правової допомоги Клієнту, було досягнуто позитивного результату для Клієнта (всі складенні контролюючим органом податкові повідомлення-рішення були визнані судом протиправними та скасовані, а також була встановлена відсутність порушень вимог податкового законодавства клієнтом, що

підтверджується копіями судових рішень Вищого адміністративного суду України від 18.11.2014 року та від 09.06.2015 року).

Крім того, Романюк Валерій Миколайович надавав правову допомогу (здійснював представництво) директору ТОВ «Венус Україна» - Шишці Т.М. в кримінальному провадженні №32014240000000031.

З метою спростування висновків по актах перевірок Городоцької ОДПІ, які лежать в основі кримінального провадження №32014240000000031 від 02.06.2014 року, адвокатом Романюком В.М. було ініційоване проведення експертного економічного дослідження з питань документального підтвердження висновків актів перевірок Городоцької ОДПІ.

Експертне дослідження проводилось на підставі договору від 03.09.2015 року, та було завершено 28.09.2015 року.

За результатами проведеного експертного дослідження було встановлено, що висновки податкового органу щодо порушення клієнтом вимог податкового законодавства документально та нормативно не підтверджуються.

Таким чином, витребовувані стороною обвинувачення документи, знаходились у адвоката Романюка Валерія Миколайовича, та були безпосередньо пов'язані зі здійсненням ним адвокатської діяльності.

Щодо наявності в поданих мною заявах об'єктивних даних, які дійсно свідчать про ознаки злочину, зазначаю, що такими даними є фактичне існування доказів, що підтверджують реальність конкретної події злочину (час, місце, спосіб та інші обставини вчинення злочину).

Реальність конкретної події злочину підтверджують ухвали слідчих суддів Хмельницького міськрайонного суду Хмельницької області про тимчасовий доступ до речей і документів в адвоката Романюка В.М.:

- 1) від 27 березня 2015 року у справі №686/6211/15-к слідчого судді Навроцького Володимира Анатолійовича;
- 2) від 08 вересня 2015 року у справі №686/18143/15-к слідчого судді Бурки Світлани Володимирівни.

Подані заяви про вчинені кримінальні правопорушення за своїм змістом та суттю є повідомленнями про кримінальне правопорушення, оскільки містять повні дані про час, місце, спосіб та інші обставини вчинення злочину, передбаченого ч.2 ст. 397 КК України, зокрема:

- стосовно слідчого судді Хмельницького міськрайонного суду Навроцького Володимира Анатолійовича зазначалось, що він 27.03.2015 року, використовуючи своє службове становище слідчого судді, всупереч вимогам п.п.2, 4 ч.1 та ч.2 ст.23 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність», **порушив встановлені законом гарантії професійної таємниці представника особи по наданню правової допомоги - адвоката Романюка Валерія Миколайовича, шляхом винесення ухвали про надання тимчасового доступу, надав дозвіл на доступ до документів, пов'язаних зі здійсненням адвокатської діяльності.**

- стосовно слідчого судді Хмельницького міськрайонного суду Бурки Світлани Володимирівни зазначалось, що вона 08.09.2015 року, використовуючи своє службове становище слідчого судді, всупереч вимогам п.п.2, 4 ч.1 та ч.2 ст.23 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність», **порушила встановлені законом гарантії професійної таємниці представника особи по наданню правової допомоги - адвоката Романюка Валерія Миколайовича, шляхом винесення ухвали про надання тимчасового доступу, надала дозвіл на доступ до документів, пов'язаних із здійсненням адвокатської діяльності.**

Положеннями статті 12 Закону України "Про звернення громадян" (зі змінами та доповненнями) визначено, що дія цього Закону не поширюється на порядок розгляду заяв і скарг громадян, встановлений кримінальним процесуальним, цивільно-процесуальним,

трудоим законодавством, законодавством про захист економічної конкуренції, законами України "Про судоустрій і статус суддів" та "Про доступ до судових рішень", Кодексом адміністративного судочинства України, Законом України "Про засади запобігання і протидії корупції".

Отже, оцінюючи наведене вище, вважаю, що прокурор Хмельницької області, при прийнятті рішення по заяві адвоката Романюка В.М., повинен був керуватися приписами чинного КПК України, а не діяти в рамках Закону України "Про звернення громадян".

Таким чином, бездіяльність прокурора Хмельницької полягала у невнесенні відомостей, які викладені у заявах адвоката Романюка Валерія Миколайовича від 25.09.2015 року про вчинення кримінальних правопорушень (в порядку ст.214 КПК України) до Єдиного реєстру досудових розслідувань.

Враховуючи вищевикладене, та керуючись вимогами ст.ст.214, 303, 304 КПК України,-

ПРОШУ:

1. Визнати протиправною бездіяльність прокурора Хмельницької області, яка полягала у невнесенні відомостей, які викладені у заявах адвоката Романюка Валерія Миколайовича від 25.09.2015 року про вчинення кримінальних правопорушень (в порядку ст.214 КПК України) до Єдиного реєстру досудових розслідувань.

2. Zobов'язати уповноважену особу прокуратури Хмельницької області, у відповідності до вимог ст.214 КПК України, невідкладно внести відомості про кримінальні правопорушення, зазначені у заявах адвоката Романюка Валерія Миколайовича від 25.09.2015 про вчинені кримінальні правопорушення до Єдиного реєстру досудових розслідувань, про що повідомити заявника.

Додаток:

1. Клопотання про поновлення пропущеного строку на оскарження бездіяльності.
2. Копії заяв від 25.09.2015 року;
3. Відповідь з ГПУ;
4. Відповідь з прокуратури Хмельницької області;
5. Ухвала про тимчасовий доступ від 27.03.2015р.;
6. Ухвала про тимчасовий доступ від 08.09.2015р.;
7. Копія Договору про надання правової допомоги щодо представництва інтересів юридичної особи від 12.05.2015 року;
8. Копія ухвали Вищого адміністративного суду України від 18.11.2014 року у справі №822/964/14;
9. Копія ухвали Вищого адміністративного суду України від 09.06.2015 року у справі №822/3842/14;
10. Витяг з висновку експертного економічного дослідження;
11. Судова практика з аналогічних правовідносин.

23 листопада 2015 року

Адвокат Романюк Валерій Миколайович